

Съдържание

Предговор	7
Въведение	11
Част I: Сферата на половете	15
1. И цветнокожите момичета казват, „гу, гу-гу...“	17
2. Сферата на половете	41
3. Сферата на порнеиа	67
Част II: Покорявай се на ръководителите си	87
4. Всеки сам си е бог.	89
5. Числа.	95
6. Авторитет даден от Бога	101
7. Лош плод.	113
8. Съвременната Хигра.	121
9. Робството в Библията	131
10. Славното поражение на егалитаризма	137
11. Време за изневяра	145
12. Жертви, скитници и везани	151
13. „Християни“ егалитаристи	157
14. Никога не правете компромис	163
15. Нова ера на бизнеса	169
16. Да се учим да се подчиняваме	175
17. Водете своите подчинени.	181
18. Уроци от ранната църква	193
19. Обещанието за победа	199
20. Заветно обновление	205

Въведение

По това време в Израил нямаше цар. Всеки правеше каквото смяташе за правилно.

Книга на Съдиите 17:6; 21:25

Живеем във време на нарастващ хаос – повишаваща се престъпност и нарастващ страх от тероризъм ни тормозят ежедневно. Сексуалните престъпници остават на свобода, докато обирджииите завеждат дела срещу собствениците на домове, които са обрали и печелят. Моралната тъкан на някога християнското ни общество е разнищана в застрашителна степен.

Само преди едно поколение, повечето деца не знаеха какво е хомосексуалност, да не говорим за спецификата на това извратено поведение. Децата днес в училище биват обучавани не само да приемат хомосексуалността, но прогимназиалните класове имат курсове по сексуално образование с демонстрация как се поставя презерватив.

Как стигнахме дотук? Как да се върнем? Отговорът не може да се намери в повече на брой или по-добри социални програми. В основата на всички тези така наречени разре-

шения стои същия проблем увеличен. Не, единственият отговор на хаоса е завръщане към Божия завет.

Заветът може да се обясни най-основно като дефинирани взаимоотношения. Когато говорим за завет в тази книга се позоваваме на взаимоотношенията дефинирани в Божието Слово. В предстоящите страници ще видим, че Бог е създал определен ред, от който следват благословения и щастие. Когато индивиди или общества нарушат този завет, резултатът е грях и мизерия – и хаос.

Един от най-ярките примери за този хаос се вижда в сялото приемане на егалитаризма от нашето общество. *Егалитаризъм* (от френската дума *égalitaire*) е гълга дума. Ако се бяха посъветвали с мен, бих я скъсил малко. Доктрината на егалитаризма учи, че привилегия, от която се ползва дадена личност или група не може да бъде отказана на никой друг. Например вземете едно малко общество като семейството: ако бащата има право да слага краката си на масичката за кафе, тогава всеки друг може да слага краката си на масичката за кафе. Това е егалитаризмът на практика.

Като доктрина, модерният егалитаризъм подкрепя социалната теория, че на всички хора трябва да се гарантират еднакви политически, социални и икономически права. Тази доктрина не гледа на човешкото общество от заветна перспектива, а от индивидуалистична. Всъщност егалитаризмът не разпознава каквото и да е основно общество. Всички ние започваме като напълно независими единици, или елементи, които се събират и формират социален договор, чрез който от една страна се отказваме от определени права, а от друга страна си даваме определени права. Няма авторитет извън индивида или групата от индивиди.

Егалитаризмът тръгва от анти заветна основа. Отхвърля Библията от самото начало. Свободата не се разбира според дефинираната от Бога отговорност, а като свобода всеки да прави каквото иска. Това вярване за правата на индивида е толкова дълбоко вкоренено в мисленето на Запада, че днес се приема по-добре от факта, че Бог е създал света.

Нашите съвременни „консервативни“ приятели не помагат като оставят този вид хаос по една проста причина: те се опитват да дискутират с хуманистичния ум *по неговите* (предполагаемо неутрални) условия. Това означава да предгеш битката преди да е започнала. Консерваторите, дори много вярващи в Библията християни, често се опитват да защитават дефинираните от Бога взаимоотношения по всякакъв начин *освен* като стъпят на основата, че тези взаимоотношения са дефинирани от Бога. Вместо това, те се позовават на социология, наука, психология, история – но всяка една от тези защиты е включена по по-умен начин в хуманистичната кауза.

Не, единственият отговор на хаоса – и по-конкретно на егалитаризма – който ще издържи изпита на времето и поколенията е отекващ, непримирим „Така казва Господ“. Бог е дефинирал Своя завет. Пътят към благословения и щастие, и следователно работата на всеки християнин, е да установи *какво* казва Господ – и да отговори от сърце с „Амин!“ Молитвата ни е *Завет или хаос: Библията срещу егалитаризма* да ви помогне да постъпвате така.